

ΕΤΟΣ 65ον

31 Δεκεμβρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 53 (3370)

ΘΥΣΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ;

Στή δεύτερη ἐπιστολή του πρὸς τὸν Τιμόθεο, ἀδελφοί, ὁ ἀπόστολος Παῦλος βρίσκεται στή Ρώμη μετὰ τή δεύτερη σύλληψή του καί περιμένει καρτερικά καί μέ ἥσυχη τή συνειδήσή του τὸν μαρτυρικό θάνατό του. Δίνει, λοιπόν, πνευματικές συμβουλές στὸν Τιμόθεο, τὸν καλεῖ μάλιστα βιαστικά νά πάει κοντά του. Τὸν παροτρύνει νά κηρύττει καί νά κακοπαθεῖ γιὰ τὸν Χριστό, πράγμα πού καί ὁ ἴδιος ἔκανε.

Νήψη, κακοπάθεια, εὐαγγελισμός τῶν ἀνθρώπων

Τοῦ παραγγέλλει νά νήφει. Νήψη σημαίνει προσοχή. Νήφων εἶναι ὄχι μόνο ὁ προσεκτικός, ἀλλὰ συνάμα καί ὁ προσευχόμενος. Εἶναι αὐτὸς πού, σάν ποιμένας, προσέχει ὅλες τίς τροπές καί διακυμάνσεις πού παρουσιάζει, σέ σχέση καί μέ τίς δυσκολίες καί τίς ἀντιλήψεις τῆς χάριτος, τὸ ποιμαντικό ἔργο πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε ἡ Ἐκκλησία.

Εἶναι γεγονός πὼς μόνο ἡ προσοχή πού συνδυάζεται μέ προσευχή ἔχει νόημα, ἀλλὰ καί προσευχή χωρὶς προσοχή εἶναι ἐπίσης ματαιοπονία. Ὅσο περισσότερο προσεύχεται ὁ ἄνθρωπος, μέ μετάνοια καί ἐφαρμογὴ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ στή ζωὴ του, μέ καλλιέργεια τῶν πρακτικῶν ἀρετῶν, δηλαδή νηστείας, ἀγρυπνίας καί προσευχῆς ἀδιάλειπτης, ὅσο περισσότερο ἐπιζητᾷ τὸ θεῖο ἔλεος, ὅσο περισσότερο ἀφιερώνεται καί βαθύτερα συμμετέχει στή θεία λατρεία, τόσο καί εὐκρινέστερα τὰ βήματά του ταυτίζονται μέ τὰ βήματα τοῦ Θεοῦ μέσα στήν Ἱστορία, τόσο καί πιὸ εὐγλωττη γίνεται ἡ παρουσία του ὡς σημείου τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἀνάμεσα στὸν λαό Του, τόσο καί περισσότερο ἀνακουφίζει, κατηχεῖ καί συνδράμει τὸν λαό τοῦ Θεοῦ καί, τόσο καί περισσότερο ἀναπαύει τὰ σπλάχνα τοῦ Θεοῦ. Γίνεται ὁ ἴδιος ἐκτύπωμα τοῦ Θεοῦ, ἐπιστολή ἀγάπης τοῦ Θεοῦ στὸν λαό του, πού μέ εὐχέρεια αὐτὸς ὁ τελευταῖος τὴν ἀναγινώσκει.

Κακοπαθεῖ ὁ ποιμένας γιὰ νά τυπωθεῖ ὁ Χριστὸς στὶς καρδιές τῶν λογικῶν προβάτων πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Θεός. Κακοπάθησε καί ὁ Παῦλος. Παρο-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Τιμ. δ΄ 5-8)

Στεφάνι δικαιοσύνης από τόν δίκαιο κριτή

Τέκνον Τιμόθεε, νήφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τήν διακονίαν σου πληροφόρησον. Ἐγὼ γάρ ἤδη σπένδομαι, καί ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καί πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

τρύνει καί τόν Τιμόθεο νά τόν μιμηθεῖ. Νουθετώντας καί ἄλλοτε ἐπιπλήττοντας, ὑψιπετώντας θεολογικά καί ἄλλοτε δακρυρρώντας, ἀγαλλόμενος καί ἄλλοτε περνώνας ὡδίνες τοκετοῦ γιά νά φυτευθεῖ ἡ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στίς καρδιές τῶν πνευματικῶν του τέκνων, παροτρύνει ὁ Παῦλος τόν ὑποτακτικό του Τιμόθεο, ἀλλήλα καί ἐμᾶς διά μέσου τῶν αἰῶνων νά μὴν κρατοῦμε τίποτε γιά τόν ἑαυτό μας καί νά τά δίνουμε ὅλα στόν Χριστό.

Ἦ Ἐγινε ὁ ἴδιος ἓνα ζωντανό, ἓνα ὀμιλοῦν Εὐαγγέλιο, βαστώντας τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ. Ἦ Ἐνας ζωντανός εὐαγγελισμός τῶν ἀνθρώπων. Ἦ Ἀκριβῶς ἔτσι θέλει ὁ Θεός τόν ἱεραπόστολο: γενναῖο, δηλαδή πνευματικά ἀνδρεῖο, μὴ φειδόμενο κόπων καί θυσιῶν, ἀντιπαλαιότα καθημερινά πρὸς τόν θάνατο, καί μάλιστα τόν μαρτυρικό θάνατο ἐν προκειμένῳ.

Πνευματική σπονδή

Στὴν ἀρχαιότητα θυσιάζαν συνήθως ζῶα στοὺς θεοὺς καί μέ τό αἷμα τους ράντιζαν τοὺς βωμούς ἀλλήλα καί τόν χώρο γύρω ἀπό τό θυσιαστήριο. Ἦ Ἄλλοι ἔχυναν οἶνο, μέλι, ἀρώματα κ.λπ. Κι ὅλα αὐτά πρὸς τιμὴ τῶν θεῶν. Ὁ δυστυχῆς χριστιανός πού ἐθελούσια καταθέτει τὰ χαρίσματά του καί τόν ψυχικό του πλοῦτο στά πάθη του καί στοὺς δαίμονες, προσφέρει εἶδος πνευματικῆς σπονδῆς σέ αὐτά. Εἶναι πολλοὶ πού τίς γνωριμίες τους, τίς γνώσεις καί δεξιότητές τους, τὰ ὑλικά ἀγαθὰ τους, τὰ πλοῦτη τους, ἀφειδῶς τά σκορπίζουν στά στενά δρομάκια τῆς ἁμαρτίας. Χάνονται ἔτσι πολλοὶ ἀπό ἐμᾶς, κατ' ὄνομα μόνο χριστιανοί.

Εἶναι καί ἄλλοι πού, μπροστά ἀπό τόν ψυχικό καί ὑλικό τους πλοῦτο, βάζουν θετικό πρόσημο, σταυρική ψῆφο, διότι τά καταθέτουν καί τά δύο στὴν Τράπεζα τῆς Ζωῆς. Ὅλο τόν ἑαυτό τους κοντολογίς, τόν προσφέρουν σπονδή στόν Χριστό. Οἱ «καταθέσεις» αὐτές σὺν τῷ χρόνῳ «τοκίζονται». Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ καταθέτει καί ὁ Θεός διαθέτει κατὰ τὴ βούλησή Του. Ἦ Ἐτσι ἔχοντας κάνει καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος, παραμένει ἡσυχος στή φυλακὴ τῆς Ρώμης, περιμένοντας τόν μαρτυρικό του θάνατο. «Πληροφόρησε τὴ διακονία του», πού

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου Τιμόθεε, νά εἶσαι σὸφρων εἰς ὅλα, κακοπάθησε, κάμε ἔργον εὐαγγελιστοῦ, τὴν ὑπηρεσίαν σου κάμε εἰς τὴν ἐντέλειαν. Ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος νά χύσω τὸ αἷμά μου σάν σπονδὴν καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἔφθασε. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσθηκα, τὸν δρόμον ἐτελείωσα, τὴν πίστιν ἐτήρησα καὶ τώρα πλέον μοῦ ἀπομένει τὸ στεφάνι τῆς δικαιοσύνης, τὸ ὅποιον θά μοῦ δώσῃ ὁ Κύριος κατ' ἐκείνην τὴν Ἡμέραν, ὁ δίκαιος κριτὴς, ὅχι μόνον δέ εἰς ἐμέ ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους πού θά ἔχουν ἀγαπήσει τὴν ἐμφάνισίν του.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

σημαίνει ὅτι ἔφερε σέ αἴσιο πέρας τὴν ἐξαιρετικά δύσκολη ἀποστολή πού τοῦ ἀνέθεσε ὁ Θεός νά μεταδώσει τὰ χαρᾶς εὐαγγέλια στή μέχρι τότε γνωστή οἰκουμένη καὶ τώρα περιμένει τὸν στέφανο τῆς δικαιοσύνης, τὴ μετά ἀπὸ λίγου ἀνάπαυσή του στοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ, σαββατίζοντας αἰῶνια μετὰ ἀπὸ θλίψη καὶ δοκιμασία μεγάλη. Στὸν Τιμόθεο καὶ σ' ἐμᾶς παροτρύνει νά κάνουμε τὸ ἴδιο.

Ἡ ἐπιλογή

Μένει στὸν καθένα νά κάνει τὴν ἐπιλογή του. Νά κάνει σπονδὴ τὸν ἑαυτό του στὸν Χριστό ἢ σέ κάποιον ἄλλο. Θυσιάζουμε τὸν ἑαυτό μας μόνο συναντώντας πάνω στὸν σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ τὸ ἐσταυρωμένο σῶμα Του. Μὲ κανέναν ἄλλο τρόπο. Μόνο ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τὴ μοναδική ἐγγύηση γιὰ τὴν ἐγκυρότητα τῆς θυσίας μας. Κανένας ἄλλος σταυρός.

Μόνο ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ σώζει, κανένας ἄλλος σταυρός. Στὸν βαθμὸ πού ἐννοοῦμε τοὺς προσωπικοὺς μας σταυροὺς μέσα ἀπὸ τὸν ἕνα καὶ μοναδικὸ σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, ἀποκοῦν νόημα καὶ οἱ κόποι μας καὶ οἱ θυσίες μας καὶ οἱ προσφορές μας. Μακριὰ ἀπὸ τὸν σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ ματαιοπονοῦμε καί, ἀκόμη χειρότερα, ἂν δέν σταυρωνόμαστε ἐμεῖς, θά σταυρώνουμε ὑποχρεωτικά τοὺς ἄλλους. Ἐνῶ, ὅταν σταυρώνεται κατὰ Χριστὸν ὁ ἄνθρωπος, ἀποτελεῖ εὐλογία, ἴαμα, εὐεργετική καὶ εὐλογημένη παρουσία στὸν κόσμον, γιὰ νά μπορέσει νά ζήσει ὁ κόσμος.

Τότε, ὅπως καὶ ὁ μέγιστος τῶν ἀποστόλων, ἀποτελεῖ σημεῖο τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ἴλαοῦ Του, παρηγοριά Χριστοῦ, δρόσο Ἀερμών, ζύμη πού ζυμώνει θεάρεστα ὅλο τὸ φύραμα τῆς δημιουργίας, ἀλλάτι πού διατηρεῖ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, δάκρυ καθαρτήριο πού τὸ καθαρίζει καὶ τὸ παρηγορεῖ, νίκη κατὰ τοῦ θανάτου. Νά τὸ εὐχνηθοῦμε, ἀδελφοί μου!

Ἄρχιμ. Ἐ.Τ.

31 Δεκεμβρίου 2017: ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΗΝ

«Ίωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυίδ τοῦ προφητάνακτος καί Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Μελάνης ὁσίας τῆς Ρωμαίας († 449).

Ζωτικοῦ ὀρφανοτρόφου (8' αἰ.).

Ἦχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Β' Τιμ. δ' 5-8 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. α' 1-8.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Ἰανουαρίου 2018, μετὰ τὰ Φῶτα.

Ἀπόστολος: Πράξ. 1θ' 1-8 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 29-34.

Ἔς γίνουμε μιμητές τῶν χαρισμάτων τοῦ Χριστοῦ

«Μακάριοι εἶναι οἱ εἰρνοποιοί, γιατί αὐτοί θά ὀνομασθοῦν παιδιά τοῦ Θεοῦ». Καί ποιοί εἶναι αὐτοί; Ὅσοι μιμοῦνται τή φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ. Αὐτοί πού δείχνουν στόν δικό τους βίο τό ἰδιαίτερο γνώρισμα τῆς θεϊκῆς ἐνέργειας. Ὁ Κύριος τῶν ἀγαθῶν πού εἶναι εὐεργετικός, ἐκτοπίζει γενικά καί ἐξαφανίζει καθετί πού εἶναι ἀλλόφυλο καί ξένο πρὸς τό ἀγαθό. Αὐτή τήν ἐνέργεια νομοθετεῖ καί γιά σένα. Νά διώχνεις δηλαδή τό μίσος, νά σταματᾶς τόν πόλεμο, νά ἐξαφανίζεις τόν φθόνο, ν' ἀποτρέπεις τή διαμάχη, νά ξεσκεπάζεις τήν ὑποκρισία, νά σβήνεις ἀπό τήν καρδιά σου τή μνησικακία πού κρυφοκαίει ἐσωτερικά. Νά βάζεις μέσα στήν καρδιά σου, ἀντί γι' αὐτά, ὅλα ἐκεῖνα πού μέ τήν ἀφαίρεση τῶν ἀντιθέτων παίρνουν τή θέση τους. Κι ὅπως μέ τήν ὑποχώρηση τοῦ σκότους ἐπακολουθεῖ τό φῶς, ἔτσι καί σ' ἀντικατάσταση τοῦ καθενοῦ ἀπ' αὐτά, εἰσχωρεῖ ὁ καρπός τοῦ Πνεύματος, πού εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ χαρά, ἡ εἰρήνη, ἡ καλοσύνη, ἡ μακροθυμία καί ὅλος ὁ κατάλογος τῶν ἀγαθῶν πού ἀναφέρεται ἀπό τόν Ἀπόστολο (Γαλ. 5,22). Πῶς, λοιπόν, νά μὴν εἶναι μακάριος ἐκεῖνος πού μοιράζει τά θεϊκά δῶρα; Ἐκεῖνος πού μιμεῖται τά χαρίσματα τοῦ Θεοῦ; Ἐκεῖνος πού ἐξομοιώνει τίς δικές του ἀγαθοεργίες μέ τίς μεγάλες θεϊκές δωρεές;

*(Ἀπό τό βιβλίο τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης,
Λόγοι στοὺς μακαρισμούς, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).*

ΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΤΟ ΣΩΤΗΡΙΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 2018

**ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΣΤΟ ΘΕΙΑΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΡΠΙΩΝ,
ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΝΑ ΧΑΡΙΖΕΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΠΛΟΥΣΙΟ ΤΟΝ ΦΩΤΙΣΜΟ ΤΟΥ**

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Λιευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr